

Drumul spre performanța: experiențe și lecții din anii de Drept | De la emoțiile admiterii, la medii de 10 și trofee în competiții juridice: povestea lui Cristian-Mircea Radulescu, studentul care a înțeles că disciplina, perseverența și logica sunt ingredientele esențiale pentru succes într-o facultate unde competiția este intensă: „Dreptul nu îți oferă doar cunoștințe, ci te modelează ca om”

Cristian-Mircea Radulescu este unul dintre acei studenți care au descoperit în Drept nu doar o viitoare carieră plină de satisfacții, ci și o adevărată școală de viață. A ales această facultate din dorința de a-și valorifica aptitudinile de analiză, logică și argumentare, iar anii de studiu l-au transformat dintr-un tânăr figură într-un profesionist în formare, disciplinat și echilibrat. În doar trei ani, a trecut de la emoțiile admiterii la două medii de 10 consecutive, burse anuale și trofee câștigate în competiții de procese simulate. Este atras în mod special de Dreptul penal, pe care îl vede ca pe o ramură profund umană, cu un impact social major, dar și de materiile care cer empatie și înțelegere a realităților emoționale, cum este Dreptul familiei. A fost mereu implicat în viața studențească, în Asociația Studenților în Drept și în cercuri academice, descoperind că învățatul în echipă poate fi mai eficient decât studiul solitar. Își descrie profesorii ca fiind nu doar excelenți teoreticieni, ci și practicieni dedicați, capabili să inspire prin propriul exemplu. Privind spre viitor, își imaginează un parcurs profesional în magistratură, dar nu exclude avocatura, notariatul sau chiar implicarea în zona educației juridice și în spațiul public. Pentru el, Dreptul nu înseamnă doar norme, ci o modalitate organizată de a înțelege complexitatea umană – cu toate nuanțele și excepțiile ei.

Pentru **Cristian-Mircea Radulescu**, anii de liceu nu au fost doar o etapă pregătitoare pentru admiterea la Drept, ci o perioadă pe care o descrie cu o nostalgie sinceră și cu un ton jucuș. „Ce perioadă splendidă și plină de amintiri, liceul”, marturisește el, rememorând nu doar materiile învățate, ci și atmosfera, colegii, profesorii și momentele care l-au format. Decizia de a alege un profil uman a venit surprinzător de târziu: „Nu cu foarte mult timp înainte de a susține evaluarea națională am hotărât să merg pe profil uman.” A urmat *Colegiul Național „Mihai Eminescu”* din Buzău, la profilul de științe sociale, iar acea alegere avea să îi deschidă un drum pe care, astăzi, îl consideră esențial pentru formarea lui.

Anii de liceu au fost marcați de o provocare pe care generația lui nu o va uita: pandemia COVID-19. „În ciuda faptului că experiența de licean a fost presărată cu multe impedimente de care noi toți, din generația mea, ne-am lovit, pot spune că m-am bucurat și am profitat la maximum de acești patru ani frumoși, care au stat la baza formării personalității mele”, subliniază Cristian-Mircea. Pentru el, această perioadă nu a fost doar despre învățat, ci și despre cum te adaptezi atunci când normalitatea este răsturnată.

Citește și

[→ Drumul spre performanță: experiențe și lecții din anii de Drept | O discuție cu Stelian Vârvea, student](#)

[care trece în al doilea an la Facultatea de Drept din Iași, despre provocările primului an de studiu și învațămintele ce pot fi transmise viitorilor "boboci": "Dacă ești curios, motivat și vrei să înțelegi cum funcționează lumea, e un drum care te provoacă constant"](#)

Parcursul educațional – de la Buzau la București, cu valiza plină de ambiții și experiențe

Dacă liceul a fost un amestec de amintiri frumoase și lecții de adaptabilitate, Bacalaureatul a adus în prim-plan testul emoțiilor. „Bacalaureatul a fost primul examen cu o adevărată încărcătură emoțională”, marturisește el. Își amintește cu umor vorba auzită des la facultate – ”ce-aș mai vrea să dau bacul încă o dată, în detrimentul unei sesiuni” – și recunoaște că începe să-i înțeleagă sensul. Rezultatele au fost solide: 8,40 la Română, 9,55 la Istorie și 9,70 la Economie, cu o medie generală de 9,21.

A urmat admiterea la Drept, pe care o descrie drept „un proces dificil, plin de sușuri și coborâșuri, dar unde cea mai importantă este răbdarea”. Pentru el, cheia a fost să își repete că „într-un final, rezultatele vor fi observate, chiar dacă ai momente de blocaj pe parcurs”. A obținut 74 de puncte – „sub așteptările mele, dat fiind faptul că mi-am pus admiterea pe primul loc, iar bacul l-am lăsat mai pe final” –, însă a intrat la buget. „Emoțiile și-au spus cuvântul, dar a fost suficient.”

Alegerea Dreptului: între pasiunea pentru logica și dorința de a construi o carieră solidă

Cristian-Mircea nu se ascunde în spatele unui clișeu. „Nu ar fi corect din partea mea dacă aș susține că am ales Dreptul fiindcă dintotdeauna am avut un simț al justiției foarte puternic”, recunoaște. A fost atras de Drept mai degrabă prin modul în care domeniul i-a oferit „cadrul perfect pentru a-mi valorifica abilitățile de analiză, logica și argumentare”.

Înainte de această alegere, psihologia pare o opțiune serioasă – total sau îi putea fi model –, iar pentru o perioadă a cochetat și cu ideea unei cariere în mediul online. „La un moment dat chiar reflectam dacă să urmez acest drum, însă am considerat că menirea mea nu este în acea zonă.” Dreptul i-a parut o fundație stabilă pentru orice drum profesional: juridic, administrativ, de afaceri, politic sau chiar psihologie specializată.

Motivația a fost una clară: „Am vrut o carieră care să aibă sens, să îmbine siguranța cu provocările intelectuale și oportunitățile de dezvoltare continuă. O carieră care să-mi permită să contribuie la binele comun, dar, în același timp, să-mi ofere șansa de a evolua profesional într-un mediu competitiv.”

Astăzi, Cristian-Mircea este în anul IV la Facultatea de Drept a Universității din București și privește în urmă cu un amestec de mândrie și melancolie. „De la 1 octombrie, cu tristețe pe buze rostesc că sunt în ultimul an de facultate.”

Transformarea a fost profundă: „M-am transformat radical față de momentul în care am început facultatea. Oamenii care sunt implicați în acest fenomen au avut un impact semnificativ asupra personalității mele.” Și-a amintit de un moment definitoriu – o discuție cu un profesor-avocat care trăsese experiențe similare în adolescență: „Acea conversație a reprezentat un T0 pentru mine, am conștientizat că totul este posibil dacă te dedici.”

Iar azi se simte mult mai încrezător și dezvoltat pe toate planurile, nu doar din prisma cunoștințelor teoretice acumulate. Facultatea nu l-a format doar ca jurist, ci și ca om. „Consider că această perioadă pe care ți-o oferă facultatea nu trebuie folosită doar pentru a atinge nivelul maximal de competențe, iar pe plan uman să nu te dezvolți deloc.” Facultatea l-a forțat să iasă din zona de confort, să gestioneze mai bine timpul, să învețe să lucreze

sub presiune și să fie consecvent. A învățat să gestioneze volume mari de lectură „cu responsabilitate și disciplină, chiar și în condiții de presiune”, să fie consecvent, să lucreze sub presiune și să își gestioneze timpul. „Dreptul nu îți ofera doar cunoștințe, ci te modelează ca om”, subliniaza el.

Alegerea Bucureștiului și dinamica vieții studențești

Decizia de a veni în Capitala a fost aproape automată. „Am considerat că mediul academic care-ți ofera cea mai puternică pregătire, cele mai promițătoare oportunități se afla la Capitala. În plus, Buzăul este la o distanță redusă de București.”

Parcursul său academic în cadrul Facultății de Drept a fost unul solid și bine echilibrat, caracterizat prin performanță, implicare activă, dezvoltare personală și distracție. Pe lângă cursuri și examene, a cautat să se implice și în afara salilor de seminar. A devenit membru al *Asociației Studenților în Drept*, organizând conferințe și schimburi de experiență cu alte facultăți din țară. „Aceste activități m-au ajutat să dezvolt abilități de comunicare, organizare și leadership, complementare pregătirii mele academice.”

Un alt capitol aparține finalizării modulului psihopedagogic, care i-a permis să înțeleagă mai bine nevoile elevilor: „Uneori, când învățăm anumite instituții juridice, îmi imaginam că predau și așa îmi satisfaceam doleanțele.”

Citește și

→ **Diana Maria Gogoșă, cel mai mare punctaj la examenul organizat de Facultatea de Drept în anul 2021: Pentru o perspectivă mai aplicată asupra profesiilor juridice, consider că ar fi benefică suplimentarea orelor obligatorii de practică. 60, respectiv 90 de ore pe an, nu sunt suficiente pentru ca un student să-și formeze o opinie completă despre profesiile juridice**

→ **Diana Lătuș, 86 de puncte, printre primii intrați în anul 2023: ”La această facultate, cantitatea de informație care trebuie asimilată în timpul scurt al unui semestru este enormă, explicațiile nu sunt întotdeauna pe înțelesul nostru. Seminarele sunt cele care mai salvează cât de cât situația, în cadrul acestora putând discuta mai aplicat teoria predată la cursuri. Practica ne-ar fi cea mai utilă”**

Experiența de student – între șocul adaptării și gustul dulce al maturizării

Dacă pentru mulți liceul este o zonă de confort, pentru **Cristian-Mircea Radulescu** intrarea la facultate a fost mai degrabă o aruncare în apă adâncă. „Trecerea de la liceu la facultate a fost una destul de abruptă și provocatoare, deloc ușoară”, recunoaște el, amintindu-și de primele luni în care volumul de informații pare un munte imposibil de escaladat.

Cantitatea de materie era „considerabil mai mare decât în liceu”, iar lectura nu mai însemna manuale, ci coduri, legi speciale și jurisprudență. „La Drept este important nu doar să reții, ci să înțelegi și să aplici concepte juridice în contexte practice”, explică el. Această schimbare de paradigmă – de la memorare la gândire aplicată – i-a cerut nu doar adaptare, ci și disciplină. „Este un mediu nou, cu cerințe ridicate, necesită multă autonomie și rezistență la

stres. Aici competitivitatea este clar mai accentuată față de liceu.”

Adaptarea la viața de student nu a fost lipsită de provocări. „La început a fost un pic mai greu, dar am reușit să mă adaptez într-un timp rezonabil, deși provocările au fost multiple.” Experiența vieții în cămin a avut însă un rol neașteptat de benefic. „Căminul m-a ajutat în mod considerabil să mă integrez mult mai ușor.”

Una dintre marile lecții a fost găsirea unui echilibru între performanța academică și sănătatea mentală. „Este foarte important să combini timpurile necesare studiului cu viața socială, să nu te izolezi total, în special în sesiuni”, subliniaza el. Învățatul în grup a devenit pentru Cristian-Mircea o strategie-cheie: „Învățatul în grup este de departe mai eficient, cel puțin pentru mine.”

Dacă acum are un sistem clar de lucru, începutul nu a fost la fel de organizat. „Primul an de facultate a venit cu un amestec de entuziasm, incertitudine și presiune academică. Am ajuns pe bancile facultății fiind un puști nedumerit. Nu am avut deloc o organizare riguroasă a timpului, nu am avut un program clar de studiu, iar aceasta chestiune a dus la acumularea informației în ultimele săptămâni dinaintea sesiunii.” Prima sesiune i-a arătat că „învățatul în sesiune nu funcționează”.

Dincolo de metode de studiu, sprijinul uman a fost esențial. „Colectivul din care fac parte mi-a fost de foarte mare ajutor. Comunicarea cu alți colegi care treceau prin aceleași dificultăți a avut un rol esențial. Schimbul de idei, dezbaterile și chiar simpla împărtășire a frustrărilor au creat un sentiment de solidaritate și sprijin reciproc.”

Familia a rămas însă încă principală: „Mai presus de toți se află familia, care m-a încurajat și mi-a înțeles schimbarea pe care doream să o fac în viața mea.” Pe lângă sprijinul lor, Cristian-Mircea a cultivat o atitudine pragmatică față de eșecurile: „Nu sunt o persoană prapăstioasă. Greșelile le privesc ca pe niște etape firești de care trebuie să mă lovesc, iar această perspectivă m-a ajutat să privesc lucrurile cu mai puțină panică și cu mai multă maturitate.”

Prietenii și atmosfera din facultate

În materie de prietenii, facultatea este un teren diferit față de școală. „Prietenii în facultate nu se fac la fel de ușor precum în școala generală sau în liceu, asta e clar”, afirma el. În cămin, a interacționat cu studenți din toată țara, însă legăturile formate în primele săptămâni erau mai degrabă superficiale: „Bazate pe împrejurări și mai puțin pe valori comune sau interese similare.”

Lucrurile s-au schimbat odată cu implicarea sa în Asociația Studenților în Drept (ASD). „Aici am cunoscut oameni pasionați, implicați și deschiși, iar interacțiunile au devenit mai autentice. Abia din acel moment am început să conturez prietenii profunde și sănătoase.”

Grupa de la facultate a devenit și ea o sursă importantă de conexiuni: „Mi-a adus persoane cu care împărtășesc multe lucruri în comun... vorbim zilnic chiar și în timpul vacanțelor.”

Atmosfera generală dintre colegi o descrie ca fiind „echilibrată, cu un spirit de competiție, dar și o disponibilitate reală de colaborare”. Este, spune el, un mediu care te motivează: „Toți colegii mei sunt ambițioși, toți au visuri mari, astfel că este un mediu propice pentru dezvoltare.”

Provocarile facultății – între tentația perfecțiunii și arta de a nu te lăsa copleșit

Dacă la început experiența studenției a fost o adaptare rapidă la un mediu competitiv, partea cu adevărat provocatoare a venit odată cu descoperirea specificului fiecărei materii. Pentru Cristian-Mircea Radulescu, unele cursuri au rezonat imediat cu felul său de a gândi, altele i-au testat răbdarea și capacitatea de organizare.

„Dintre toate cursurile de până acum, cel mai mult m-am regăsit în domeniul Dreptului penal și al procedurii penale. Valorile sociale ocrotite de acestea sunt fundamentale și au un impact social uriaș în viața cotidiană, lucru care m-a atras și mi-a stârnit interesul”, povestește el.

Pe lângă fascinația pentru sfera penală, unde admite că „ai o largă marjă de apreciere în ceea ce privește aplicarea textului de lege pe anumite situații de fapt”, a descoperit și o provocare intelectuală aparte în Dreptul civil. „Complexitatea noțiunilor și volumul extins de informație îl fac dificil, dar este o disciplină care stă la baza întregului sistem juridic. Înțelegerea ei necesită un efort intelectual suplimentar.” În timp, a învățat să aprecieze și alte ramuri, de la Drept administrativ și Drept constituțional, până la Drept comercial, convins că deschiderea spre mai multe arii îi dă „o înțelegere mai ușoară a întregului univers juridic”.

Pentru el, adevărata dificultate nu stă neapărat în volumul teoriei, oricât de „stufoasă” ar fi, ci în transformarea acesteia într-o competență practică. „Teoria, chiar dacă este stufoasă și multă, trebuie învățată logic, cu schițe, highlightere etc., dar Dreptul îl știi atunci când poți să aplici ce ai învățat pe spețe de pagini întregi”, explică. Aceasta tranziție implică interpretare, argumentare juridică bazată pe temeiuri legale și un vocabular tehnic adecvat.

Un obstacol semnificativ la început a fost limbajul juridic, „adesea tehnic, abstract și plin de termeni care nu sunt intuitivi”. Înțelegerea exactă a acestora presupune o imersiune completă în contextul legal – o interpretare greșită a unui termen poate schimba radical sensul unei norme. În plus, ritmul alert al predării este o provocare în sine: fiecare curs vine cu zeci de pagini din legislație, doctrina și jurisprudența, toate de procesat în paralel cu alte discipline. „Nu este ușor să te menții la zi cu toate disciplinele în paralel, mai ales dacă îți dorești o înțelegere profundă, nu doar superficială. Gestionarea timpului devine crucială.”

Un aspect dificil este dat de faptul că Dreptul este o materie cu foarte multe nuanțe. „Fiecare regulă are N excepții, iar acolo se face diferența între un practician bun și unul foarte bun”, spune Cristian-Mircea.

Dreptul este un stil de viață, trebuie să fii perseverent și constant. „Chiar dacă sunt multe aspecte dificile în învățarea Dreptului, pentru mine este o plăcere să cercetez cu minuțiozitate exagerată, de când mă știu sunt o fire perfecționistă care studiază un subiect sau o problemă din multiple perspective, până când îmi formez propria opinie și cu ea merg până la capăt. Ca o mică concluzie, învățarea dreptului este un proces formativ care cere nu doar memorie, ci logică și răbdare, provocările fiind reale.”

Arta organizării: din haosul primului an la un sistem personalizat

Gestionarea volumului considerabil de informație a fost una dintre provocările majore în primul an. Dacă la început se întreba „cum se învață un asemenea colos”, astăzi are o metodă clară. Nu planifică materia pe întreg semestrul, ci preferă să-și stabilească obiective zilnice. „Citesc din coduri și cărți ca pe o lectură relaxantă... îmi fac cel mult o schemă logică după care mă ghidez, evitând acumularea stresului pe ultima sută de metri.”

Tratarea inegală a materiilor – în funcție de dificultate și gradul de stăpânire – este parte din strategia sa: „Acord mai mult timp celor mai solicitante sau celor pe care nu le stăpânesc suficient.” Participarea la seminare cu materia

deja învățata îi ușurează mult munca: „Ți-o vei fixa mult mai bine și scapi de multe griji.”

Pentru Cristian-Mircea, organizarea eficientă nu exclude relaxarea. „Îmi aloc timp pentru odihnă, pentru activități relaxante și pentru viața de noapte – important este un stil de viață echilibrat.” Munca constantă este, spune el, cea care „îți ușurează viața, iar la final vei avea numai beneficii.”

Depășirea blocajelor: de la întrebări naive la gândire juridică

Cristian-Mircea nu se sfiește să recunoască dificultățile în înțelegerea unor concepte sau lecții din primii ani: „Oho, și câte! În primul an eram atât de confuz încât am întrebat un profesor foarte drag mie: Domn' profesor, cum se învață un asemenea colos?” Profesorul s-a amuzat, dar întrebarea era sinceră – în fața sutelor de pagini, nu știa de unde să înceapă.

Depășirea acestor blocaje a venit prin diversificarea surselor. „Consult cărți scrise de alți autori sau articole doctrinare, astfel încât să-mi explic instituțiile juridice cu cuvintele mele și să trag niște concluzii din ce citesc.” Pentru el, a citi dintr-o singură carte este limitativ: „Dacă citești și alte opinii, mintea îți va trage singura rezumatul, antrenându-se să gândească în stil propriu.”

Ajutorul colegilor mai mari și curajul de a pune întrebări – „chiar dacă puteau părea plictisitoare” – au fost esențiale. „Orice informație ajută”, spune el, convins că un bun jurist nu se teme să clarifice, oricât de maruntă ar părea nelămurirea.

Citește și

[→ De vorba cu Corina Oana Mazilu, admisă în primii zece la Facultatea de Drept a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, acum avocat stagiar: ”Ceea ce mă fascinează cu privire la această profesie este că, prin ajutorul oferit oamenilor, ajungi să te descoperi și să te redescoperi pe tine însuși”](#)

[→ Cariere în Drept | De vorba cu Mihaela Scorpan, româncă de peste Prut care a studiat Dreptul la Iași, fiind printre cei mai buni studenți ai generației sale, cu media finală 9.67](#)

Performanțele academice – de la bursier constant la dublu media 10 și trofee în drept civil

Dacă anii de liceu l-au creionat pe **Cristian-Mircea Radulescu** ca pe un elev serios, cu rezultate constante, adevăratul sau potențial a început să se manifeste odată cu intrarea la Facultatea de Drept. „La liceu am fost un elev bun, dar nu foarte bun... am avut bursa de performanță în toți anii, dar nu exista termen de comparație între dificultatea obținerii bursei la liceu și la Facultatea de Drept”, marturisește el.

La facultate, notele au capatat o altă greutate. „Nu este o simplă memorare și transpunere pe foaia de examen, ci se

iau cu o complexitate aparte.” Cu toate acestea, în fiecare an a reușit să obțină bursa. Primul an l-a încheiat cu media 9,35 – o performanță remarcabilă în contextul provocărilor de adaptare.

Anul II și anul III au fost, însă, cu adevărat speciale. „În primul an m-am cunoscut mai bine pe mine și potențialul meu, așa că nu l-am mai neglijat și l-am fructificat la maximum.” Rezultatul? Media 10 în doi ani consecutivi – o reușită de excepție pentru orice student la Drept.

Anul III a adus și o premieră: debutul în competițiile de procese simulate. „Regret că așa târziu”, spune el, dar asta nu l-a împiedicat să își lase amprenta. A câștigat locul I la concursul de Drept civil și comercial organizat de casa de avocatură PeliPartners și locul II la concursul de procese simulate al catedrei de Dreptul familiei.

A participat, de asemenea, la cercul de Dreptul Uniunii Europene, unde a explorat impactul inteligenței artificiale asupra legislației europene – un subiect de actualitate și o experiență care i-a deschis noi perspective. „Toate acestea mi-au dat încredere, iar acea îndoială pe care o aveam asupra mea când începeam un nou proiect a dispărut treptat.”

Întrebat dacă simte că este apreciat pentru activitatea sa academică, Cristian-Mircea răspunde zâmbind, cu modestie: „Banuiesc că am devenit apreciat, cel mai bine aici să-și dea cu părerea cei din exterior.” Totuși, diplomele și trofee obținute sunt dovezi clare că munca și talentul i-au fost recunoscute. „Ma simt onorat și mândru pentru că am putut excela în domeniul juridic și sper că în viitor să continui în acest mediu academic.”

Metodele de învățare – logica, predarea și recapitularea constantă

Cristian-Mircea nu urmează rețete clasice de învățare. „Nu sunt genul care să transform materia brută în fișe. Cred foarte mult în ideea că nu înțelegi cu adevărat ceva până nu îl poți explica altcuiva.” Aceasta convingere s-a confirmat în perioada de practică la modulul psihopedagogic, când a predat la liceul Caragiale din București.

Studiază adesea cu o persoană apropiată sau în grupuri restrânse, formulând explicațiile cu voce tare. „Predatul ajută enorm la înțelegerea critică a informațiilor.” În plus, revine periodic asupra materiei, chiar și în afara sesiunii: „Recapitularea constantă mă ajută să pastrez informațiile pe termen lung. Până la urmă, acesta este scopul – să mă pregătesc pentru viitor, nu doar pentru o notă la examen.”

Cursuri și profesori – inspirație, provocări și lecții dincolo de coduri

Dacă în primele luni de facultate **Cristian-Mircea Radulescu** era copleșit de volumul de informații și de noul limbaj juridic, în prezent vorbește cu pasiune despre materiile care i-au definit traseul academic. „Toate mi se par interesante, dar o să încerc să mă rezum la câteva care chiar m-au impactat”, spune el, cu o precizare importantă – fiecare curs aduce ceva valoros, însă unele au reușit să-l captiveze și să-i provoace gândirea la un nivel mai profund.

Fascinația pentru Dreptul penal, marturisită deja în alte contexte, își găsește aici explicația detaliată. „Este o ramură fascinantă, analizează comportamentele care aduc atingere valorilor fundamentale, cum ar fi: viața, integritatea, libertatea, proprietatea”, explică el. Spre deosebire de alte materii, Dreptul penal nu se rezumă doar la norme, ci pune accent pe motivele din spatele faptelor, pe proporționalitatea pedepselor și pe complexitatea morală

și psihologica a cazurilor. „Spețele sunt adesea complexe, cu implicații sociale reale și uneori dramatice... trebuie gândit mult mai departe de norme.”

Dacă Dreptul civil i se pare o ramură „matematică”, esențială și omniprezentă în viața de zi cu zi, Cristian-Mircea recunoaște că nu îl atrage la fel de mult ca ramurile din Dreptul public. Însă importanța sa este incontestabilă: „Este prezent în acte, tranzacții, obligații, succesiuni... are o aplicabilitate universală.”

Un interes aparte l-a trezit Dreptul familiei, descoperit în anul III. „Este un domeniu sensibil – ca să găsim o trasatură similară cu Dreptul penal – care te provoacă.” Materia cere nu doar cunoștințe juridice, ci și empatie, echilibru și înțelegere a realităților sociale și emoționale.

Pasiunea pentru ideea de stat de drept l-a apropiat de Dreptul constituțional, materia pe care o considera cea mai reprezentativă în această direcție. Este o zonă unde principiile fundamentale ale organizării statului se întâlnesc cu realitatea politică și socială, iar asta îi stărnește interesul constant.

Profesorii – modele de profesionalism și deschidere

Cristian-Mircea nu ezită să aprecieze întreaga comunitate academică a Facultății de Drept din București. „Nu cred că există vreun profesor care să nu-și merite locul... toți sunt pregătiți într-un mod temeinic și sunt foarte deschiși la conversații nu doar în domeniul Dreptului, ci și în afara lui.”

Îl impresionează faptul că mulți profesori împărtășesc experiențe personale, că au conștientizat importanța rolului lor și că au ajuns în această poziție prin muncă și sacrificii. Totuși, recunoaște că l-a inspirat în mod special un seminarist din anul III, la Penal special – student la INM și cadru didactic (în devenire) la doar 22-23 de ani. „Mai motivant de atât ce poate fi?”, întreaba el retoric, cu un zâmbet.

În ceea ce privește îndrumarea profesorilor, Cristian-Mircea considera că a primit sfaturile esențiale. „Rostul în a face Dreptul nu constă în memorarea unor texte de lege, ci în înțelegerea logicii din spatele normei.” Greșelile, crede el, sunt o etapă naturală și necesară pentru învățare: „Cel mai bine este să te lovești tu de anumite impedimente pentru a te putea redresa singur.”

Dacă ar fi să schimbe ceva, ar fi doar tonul avertismentelor din primii ani. „Poate ne-ar fi prins bine să auzim că și activitățile extracurriculare sau socializarea sunt parte din dezvoltarea ca student și viitor profesionist.” În rest, spune că nu are nimic de reproșat – nici profesorilor, nici propriei atitudini de a căuta mereu să înțeleagă mai mult decât litera legii.

Recomandări, lecții și privirea spre viitor. Dreptul ca școală de viață

Când vorbește despre *Facultatea de Drept a Universității din București*, Cristian-Mircea Radulescu nu o descrie doar ca pe o instituție de învățământ, ci ca pe un traseu formativ. „Aș recomanda Facultatea de Drept unui absolvent de liceu nu doar ca pe o opțiune academică solidă, ci ca pe un parcurs care poate modela atât gândirea, cât și caracterul”, afirmă el, subliniind că este o alegere potrivită pentru cei care caută sens și impact în ceea ce fac.

Pentru el, Dreptul nu se reduce la texte de lege, articole și paragrafe, ci este, înainte de toate, despre oameni și

societate, despre mecanismele prin care se pastreaza echilibrul între drepturi și responsabilități. „Îți dezvoltă gândirea critică, capacitatea de a analiza, de a formula argumente și de a lua poziție în fața unor situații complexe.” Este o facultate provocatoare, care te scoate constant din zona de confort și te forțează să devii „versiunea ta cea mai bună”.

Pe lângă latura intelectuală, Cristian-Mircea subliniază și versatilitatea pe care o oferă o formare juridică: avocat, magistrat, consilier juridic, notar, executor judecătoresc, funcționar public, diplomat, antreprenor, politician – „și lista poate continua”. Într-o lume în care aproape orice domeniu este reglementat, o pregătire juridică solidă îți oferă nu doar oportunități, ci și un statut aparte: „îți oferă un loc prețios în societate, care mai târziu se va transforma într-un privilegiu ca ai luat această decizie.”

Un alt argument este comunitatea. Deși mediul este competitiv, el este și „plin de oportunități, de implicare în proiecte, asociații, simulări de procese, conferințe și dezbateri”, iar relațiile formate aici se construiesc pe valori comune și respect reciproc. „Ai șansa să crești nu doar profesional, ci și personal, alături de oameni motivați și pasionați.”

În final, spune el, această facultate este o alegere potrivită pentru cei care vor să construiască pe termen lung, care caută stabilitate, profunzime și relevanță în parcursul lor. „Este o facultate care nu îți promite un drum ușor, dar îți oferă resurse reale pentru a-ți contura un viitor mai mult decât solid”.

Puncte forte – între prestigiul academic și dinamica umană

Întrebat care sunt elementele care fac Facultatea de Drept din București unică, Cristian-Mircea se oprește în primul rând la calitatea corpului profesoral. „Mulți dintre profesorii de aici sunt nu doar teoreticieni de marcă, ci și practicieni activi, judecatori, avocați, consilieri sau experți în diverse instituții.” Această combinație le oferă studenților atât o bază teoretică solidă, cât și o imagine realistă asupra aplicării dreptului în viața de zi cu zi. În opinia sa, facultatea oferă un cadru academic exigent, ceea ce contribuie la formarea unei mentalități orientate spre performanță.

La aceasta se adaugă rigoarea academică și prestigiul diplomei, recunoscută la nivel național și internațional. „Mulți dintre absolvenții acestei facultăți ocupă poziții importante în justiție, administrație publică, diplomație sau mediul academic”, iar acest renume este un atu real pe piața muncii.

Nu în ultimul rând, mediul studențesc este unul care te stimulează constant: „Ești înconjurat de oameni cu țeluri comune, motivați, ambițioși și implicați... dacă investești timp, vei fi susținut să îți atingi potențialul.”

Ce ar schimba – mai multă aplicabilitate, mai multă deschidere

Deși este în general mulțumit de modul în care funcționează facultatea („în parametri optimi”), Cristian-Mircea consideră că primii ani de studiu sunt „un pic cam prea teoretici”. Ar introduce, încă de la început, mai multe componente aplicative, care să ajute studenții să facă legătura între concepte și realitatea juridică.

Ar îmbunătăți și comunicarea profesor-student, mai ales în anul I: „Nu zic că profesorii nu răspund la întrebări... dar poate studenții nu sunt chiar așa încurajați să le pună.” Și, cu o notă de umor, adaugă: „Aș instaura consiliere psihologică disponibilă.”

În esență, nu ar modifica rigoarea, tradiția sau exigența – valori pe care le consideră fundamentale –, ci doar modul în care acestea sunt transmise.

Citește și

→ [Andrea Roxana Chihai, printre cei mai buni zece absolvenți ai generației sale, acum stagiara, a intrat în profesie cu emoție și entuziasm. Ea spune că performanța nu se întreține singură, ci trebuie susținută](#)

→ [Cum a perceput Vasile Țurcan, român din Basarabia, învățământul juridic românesc pe care l-a absolvit cu 9,85 și care au fost primele impresii după](#)

Lecțiile Dreptului – disciplina, echilibru și gândire critica

Întrebat care este cel mai important lucru învățat până acum, răspunsul său nu se rezuma la concepte juridice. „Cel mai important lucru pe care l-am învățat este disciplina, efortul constant de a înțelege în profunzime și capacitatea de a rămâne echilibrat în fața volumului și a presiunii.”

Ceea ce l-a marcat cel mai mult nu este doar conținutul academic, ci transformarea interioară pe care Dreptul o produce dacă îl iei în serios: „devii mai atent la detalii, mai echilibrat în judecați și, uneori, chiar și mai tăcut în discuții, tinzând să analizezi ce spune fiecare”.

Dreptul i-a oferit o nouă perspectivă asupra lumii: nimic nu este absolut, totul se interpretează și se argumentează, iar răspunsul corect este adesea „depinde”. „Există întotdeauna o excepție, o decizie a Curții Constituționale sau o interpretare doctrinară de 30 de pagini care schimbă complet perspectiva.”

Deși acest „haos logic” l-a intimidat la început, a învățat să-l privească ca pe un puzzle intelectual, care te provoacă constant să gândești mai profund, să cauți conexiuni, să nu te mulțumești cu răspunsuri rapide, în care fiecare piesă contează. A realizat și că, în drept, înțelegerea contează mai mult decât memoria: „Poți învăța o lege pe de rost și totuși să iei nota 6 dacă n-ai înțeles ideea din spate. Dar când chiar înțelegi, nota devine secundară, pentru că ai dobândit ceva mult mai valoros: o formă de gândire care te va însoți toată viața.”

Privirea spre viitor – între magistratura și implicarea publică

Despre viitor, Cristian-Mircea vorbește cu un amestec de claritate și deschidere către schimbare. În prezent, se vede în magistratură, dar nu exclude avocatura sau notariatul. Indiferent de ramură aleasă, își dorește „o carieră în care să simt că munca mea contează și că pot contribui la promovarea valorilor în care cred”.

Atras în special de Dreptul penal, apreciaza dimensiunea umana și responsabilitatea morala pe care o presupune: „Fiecare cauza penala implica mult mai mult decât o simpla încălcare a legii, ea scoate la suprafața povești de viața, traume, alegeri greșite și, uneori, nedreptăți sistemice.” Dreptul penal presupune o înțelegere profundă a comportamentului uman, dar și o mare responsabilitate morala, subliniaza interlocutorul ^{Biz}**Lawyer**.

Pe termen lung, își imagineaza și o implicare dincolo de sala de judecata – fie în educația juridică, fie în spațiul public, poate chiar în politica. „Mi-ar placea sa ajut oamenii sa înțeleaga mai bine cum funcționeaza legea și care sunt drepturile lor.”

Pentru **Cristian-Mircea Radulescu**, Facultatea de Drept nu este doar un loc unde acumulezi cunoștințe juridice. Este un spațiu de formare personală și profesională, o comunitate de oameni motivați și un punct de plecare către cariere cu impact real. „Nu îți promite un drum ușor, dar îți ofera resurse reale pentru a-ți contura un viitor mai mult decât solid.”